

vis sammenhæng med de ting, der er foregået sideløbende bl.a. med forhandlinger i forhold til Finansministeriet og senere overenskomsthændlingerne, som gør, at der er en sammenhæng. Og den sammenhæng og de frihedsgrader tror jeg da er væsentlige også for universiteterne, og det synes jeg vi bliver nødt til at se i en sammenhæng.

Så omkring det med selvejet og bygningerne. Det er rigtigt, at vi jo alle sammen var enige om – det var alle 8 partier – at det var så stor en opgave, at det ville overskygge alle de andre væsentlige ting, som nu indgår i universitetsloven. Det udsatte vi på den måde, at vi har gjort det åbent, det vil sige, at DTU's og DPU's status i dag kan forblive uændret. Og så kan de nye bestyrelser på de øvrige 10 universiteter arbejde med de muligheder, der ligger i at blive også bygningsmæssigt selvejet. Jeg går ud fra, at det er en model, som vi alle var enige om var hensigtsmæssig.

Til slut vil jeg gerne knytte en ekstra bemærkning til det, som jeg især rettede til hr. Jesper Langballe, nemlig med hensyn til nogle misforståelser.

Jeg synes selv, og det er der da også heldigvis flere, der har kvitteret for i dag, at vi har kørt en meget åben form. Det har det i hvert tilfælde været hensigten at gøre over for alle, som har deltaget i arbejdet, både de politiske partier og også de mange uden for kredsen, og det har været De Danske Studerendes Fællesråd, Rektor-kollegiet, organisationer osv.

Men det indbefatter selvfølgelig risikoen for, at der så kommer nogle skæverter, fordi man ikke altid har de aktuelle papirer; det har vi jo oplevet i debatten her i slutfasen. Og dertil vil jeg sige: Det er omkostningerne ved at have den åbenhed og en masse papirer, som ikke er blevet til noget.

Kl. 13.15

Hvis vi f.eks. tager 29. august-papiret, som der er blevet henvist til flere gange i dag, så var det jo sådan et slags statuspapir, hvor der var en masse synspunkter, som var indgivet af enkeltpartier, men det var ikke noget, som de syv andre partier nødvendigvis havde tilsluttet sig. Undervejs er der udarbejdet notater, som enkeltpartier har ønsket at få udarbejdet. Der har vi igen betjent alle lige, uanset om det har været ministeren, eller det har været enkelte ordførere. Men det er jo ikke notater, der for alles vedkommende er kommet til at spille en rolle, da universitetsloven blev udformet.

Men som sagt har det givet nogle mislyde, som ikke har spor at gøre med indholdet af universitetsreformen, men til gengæld er det en af de omkostninger, som jeg også meget gerne betaler i lyset af det, som jeg synes vi har fået ud af det.

Sely om vi i dag har haft enkelte knubbede ord, så vil jeg slutte af med at sige tak for et spændende langt forløb, hvor jo langt de fleste partier var med indtil de sidste uger. Det var et langt forløb, som også gør, at stort set alle partier kan nikke genkendende til elementer i universitetsloven.

Det betyder selvfølgelig, at der er visse ting til slut, man ikke har kunnet være med i. Men jeg håber, at man glæder sig over de ting, man har fået med, og jeg vil i hvert fald for min del gerne sige tak, fordi man har bidraget, og fordi man har set stort på, at der har skullet bruges rigtig mange timer på den proces, vi har været igennem.

Så jeg ser frem til, at processen kan fortsætte i udvalget. Jeg og ministeriet skal gøre vores yderste for at svare på de spørgsmål, der måtte komme.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

I lyset af debatten, hvor, som ministeren rigtigt fremhæver, der har været, så vidt jeg kunne tale, én misforståelse fremme omkring spørgsmålet om censur, synes jeg, at ministeren anstændigvis bør præcisere, hvis han har oplevet flere vildfarelser i debatten, og præcisere, hvad det er for nogle, han taler om. For vi kommer til at tale voldsomt forbi hinanden, hvis det ender med at kunne opfattes som beskyldninger om, at man ikke ved, hvad man taler om. Så det savner at blive præciseret yderligere.

Så kunne jeg hæfte mig ved, at ministeren havde læst avis og havde fundet et læserindlæg, der støttede universitetsloven. Det må også have været en rar fornemmelse, for der har været ganske mange af den modsatte slags. Så hvis hr. Mikkel Krogh, som jeg tror skribenten hed, skal tages til udtryk for hele den debat, der har været, så tror jeg, at det ville blive et ret ensidigt billede.

Han havde oplevet noget dårlig ledelse undervejs i sit studieforløb. Det, jeg godt vil spørge ministeren om, er: Vil det, at man indfører en ledelsesform svarende til private virksomheder, kunne sikre, at man har mindre risiko for at opleve en dårlig ledelse? Mener ministeren ikke, at